

Příběh Josefa Těšínského

Vojáci, kteří bojovali během druhé světové války, většinou už dnes nežijí. Přesto existují svědectví, která nám je mohou připomenout. O jedno takové se s námi podělil pan Jaroslav Těšínský, který nám vyprávěl o svém otci Josefovi Těšínském - stíhacím pilotovi britského Královského letectva.

Josef Těšínský pocházel z malé vesnice Raškovice v Beskydech.

„Vždycky se v rodině se tradovalo, že ty děti z této vesnice, protože to byl chudý kraj, tak chodily do školy v létě bosy. V zimě jezdily na lyžích, protože ta škola byla asi sedm, osm kilometrů,“

Poté, co absolvoval důstojnickou školu, byl v roce 1938 přidělen jako poručík letectva k leteckému pluku do Pardubic. Po vzniku Protektorátu Čechy a Morava byla československá armáda rozpuštěna a Josef Těšínský byl stejně jako ostatní vojáci poslán do civilu.

“V téhle situaci se otec rozhodl, že odejde do ciziny a bude dál pokračovat v boji za svobodu Československa, v boji proti okupantům.”

Při útěku mu pomohl sedlák Jan Rybner, který ho ještě se dvěma dalšími vojáky převezl ve svém žebříňáku přes hranici do Polska. Riskoval tím svůj život. Vojáci mu za tuto pomoc nabízeli finanční odměnu.

„A on tu odměnu odmítnul, řekl jim že to dělá pro svojí vlast, že to dělá pro Československo a že za takové věci se prostě neplatí.”

Po příjezdu do Krakova se Josef Těšínský dostal do sběrného tábora československých vojáků, kteří utíkali do ciziny, aby se zapojili do zahraničního odboje. Čekali, co s nimi bude.

“Potom Francouzi přišli s rozhodnutím, že tedy vezmou část československých vojáků, ale jenom letce, kteří podepíší, že půjdou do cizinecký legie. S tou výhradou, že kdyby vypukla válka, tak je z té legie uvolní a zařadí je k bojovým jednotkám.”

To se taky stalo. Po obsazení Francie, byli vojáci evakuováni do Velké Británie, kde je hned přidělili k bojovým jednotkám. Josef Těšínský se dostal k 310. československé stíhací peruti R.A.F. V roce 1943 byl Josef Těšínský poslán na svou žádost do pilotního kurzu na přeškolení na britské stíhačky do Kanady. Na lodi, která tam plula, platila přísná pravidla:

“Nesmělo se kouřit na palubě, protože v tom Atlantiku číhaly německé ponorky, nepluli přímo, museli kličkovat různě, protože Němci tam měli svoje lodě, průzkumný letadla atd. A byla velká obava, aby je nějaká německá ponorka netorpédovala. Po návratu z Kanady byl zařazen jako operační pilot 312. stíhací perutě, kde se zúčastnil několikrát operačního nasazení. Doprovázeli britské bombardéry při náletech na Německo. Zúčastnil se jako doprovod výsadekové operace a několika útoků na pozemní cíle.”

Po válce se i s 312. stíhací perutí vrátil do Československa. Po komunistickém převratu byl nejdřív poslán na nucenou dovolenou a v roce 1949 byl z armády propuštěn. Potom už se k létání nikdy nevrátil. Ale ke konci života se mu podařilo na letišťě v Českých Budějovicích vrátit jako správci budov.

Jaroslav Těšínský ještě dodnes vzpomíná, co mu otec říkával:

“Hele, pamatuj si, že to, co je špatný, to se neudrží. Nějakej čas to může mít navrch, ale vždycky ta pravda vyjde najevo a vždycky to dobro nakonec nějakým způsobem zvítězí, i když bohužel někdy to trvá opravdu hodně dlouho.”